

Ügyszám: NAIH/2020/4542/4.

Tárgy: kérelemnek részben helyt adó határozat

HATÁROZAT

A **Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnál** (a továbbiakban: Hatóság) 2020. június 6. napján Kérelmező (lakcím:.....a továbbiakban: Kérelmező) **kérelme alapján adatvédelmi hatósági eljárás indult a-vel** (székhely:..... a továbbiakban: Kötelezett) szemben, annak vizsgálatára, hogy az általa végzett adatkezelés, amikor a Kérelmező 2020. január 29-én kelt levelére adott választ nem a Kérelmező, hanem a Kérelmezőt foglalkoztató (a továbbiakban: Munkáltató) részére nyújtotta, amelynek során a Munkáltató részére továbbította a Kérelmező személyes adatait, megfelelt-e a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 (EU) rendelet (a továbbiakban: GDPR vagy általános adatvédelmi rendelet) szabályainak. A Hatóság a Kötelezettel szemben az alábbi döntéseket hozza:

I. A Hatóság a Kérelmező adatvédelmi jogsértések orvoslására irányuló kérelmének

részben helyt ad az alábbiak szerint:

I.1. Megállapítja, hogy a Kötelezett megfelelő jogalap nélkül továbbította a Kérelmező személyes adatait a Munkáltató részére.

I.2. Megállapítja, hogy a Kötelezett megsértette a célhoz kötöttség alapelvét a Kérelmező adatainak továbbítása során, mivel az általa megjelölt adatkezelési cél valójában nem állt fenn.

I.3. Megállapítja, hogy a Kötelezett megsértette a Kérelmező hozzáférési jogát azáltal, hogy nem adott teljes körű tájékoztatást a Kérelmezőnek – a 2020. március 10-én kelt és április 14-én megismételt kérelme ellenére – személyes adatai továbbításának jogalapjáról és céljáról, valamint az adattovábbítás címzettjeiről.

I.4. Utasítja a Kötelezettet arra, hogy a határozat véglegessé válásától számított 30 napon belül adjon tájékoztatást a Kérelmező részére a GDPR 15. cikkének megfelelően a hozzáférési kérelemben szereplő valamennyi információról.

II. A Hatóság a Kérelmező adatvédelmi jogsértések orvoslására irányuló kérelmét

részben elutasítja az alábbiak szerint:

II.1. Nem valósult meg adatvédelmi incidens azáltal, hogy a Kötelezett a Kérelmező személyes adatait a Munkáltató részére továbbította.

II.2. A Kötelezett nem sértette meg az adattakarékosság alapelvét az adattovábbítás során.

III. Hivatalból az I.1., I.2. és I.3. pontban megállapított adatvédelmi jogsértések miatt a **Kötelezettet** a jelen határozat véglegessé válásától számított 30 napon belül

**2.000.000 Ft, azaz kétmillió forint
adatvédelmi bírság**

megfizetésére kötelezi.

A bírságot a Hatóság központosított bevételek beszedése célelszámolási forintszámlája (10032000-01040425-00000000 Központosított beszedési számla IBAN: HU83 1003 2000 0104 0425 0000 0000) javára kell megfizetni. Az összeg átutalásakor a NAIH/2020/4542. BÍRS. számra kell hivatkozni.

Ha a Kötelezett a bírságfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, késedelmi pótlékot köteles fizetni. A késedelmi pótlék mértéke a törvényes kamat, amely a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyezik meg. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a Hatóság elrendeli a határozat végrehajtását, a bírság és a késedelmi pótlék adók módjára történő behajtását.

A jelen határozattal szemben közigazgatási úton jogorvoslatnak nincs helye, de az a közléstől számított 30 napon belül a Fővárosi Törvényszékhez címzett keresetlevéllel közigazgatási perben megtámadható.

A keresetlevelet a Hatósághoz kell benyújtani, elektronikusan, amely azt az ügy irataival együtt továbbítja a bíróságnak. A tárgyalás tartása iránti kérelmet a keresetlevélben jelezni kell. A teljes személyes illetékmentességben nem részesülők számára a bírósági felülvizsgálati eljárás illetéke 30 000 Ft, a per tárgyi illeték-feljegyzési jog alá esik. A Fővárosi Törvényszék előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező.

A Kötelezettek az I.3. pont szerinti kötelezettségek teljesítését a jelen döntés kézhezvételétől számított 30 napon belül kell írásban – az azt alátámasztó bizonyítékok előterjesztésével együtt – igazolni a Hatóság felé. Az előírt kötelezettségek nem teljesítése esetén a Hatóság megindítja a határozat végrehajtását.

INDOKOLÁS

I. Az eljárás menete, tényállás

I.1. A Kérelmező – képviselője útján – 2020. május 28. napján kelt és a Hatósághoz 2020. június 5. napján érkezett kérelmében előadta, hogy előfizetéssel rendelkezik a Kötelezettnél. A Kérelmező 2020. január 29-én mobilparkolási szolgáltatást kívánt igénybe venni, azonban a szolgáltatásban hiba állt be, így a fizetés sikertelen volt, ami miatt megbírságotlák.

A Kérelmező 2020. február 6-án elektronikus úton, ae-mail címen keresztül a Kötelezethez fordult azzal a kérelemmel, hogy térítse meg a pótdíj összegét, mivel a szolgáltatási hiba neki kárt okozott. A Kérelmező e kérelme, valamint annak mellékletei tartalmazták a Kérelmező nevét, az általa használt telefonszámokat, MT azonosítóját, az eset leírását (a parkolás helyét és időpontját, valamint a Kérelmező által használt gépjármű rendszámát), a Budapest II. kerületi Polgármesteri Hivatal Városüzemeltetési Igazgatóság bírság kiszabásáról szóló döntését, a mobilparkolási szolgáltatás során kapott és küldött üzeneteit, a számlavezető bank tranzakció jóváhagyását, amely tartalmazta számlaszámát és a befizetett összeget (a továbbiakban együtt: Kérelmező személyes adatai).

A Kötelezett a Kérelmező 2020. február 6-án kelt levelére a választ nem a Kérelmezőnek, hanem a Munkáltatónak küldte meg. A Kérelmező erről úgy szerzett tudomást, hogy a Munkáltató alkalmazásában álló másik munkavállaló továbbította a Kérelmezőnek a Kötelezettől érkező válaszlevelet és annak mellékleteit, amely mellékletek tartalmazták a Kérelmező személyes adatait, mely adatokat a Kérelmező a Kötelezettnek küldött leveléhez csatolt.

I.2. A Kérelmező 2020. március 10-én kelt levelében a Kötelezethez fordult, ahol kifejtette, hogy azzal, hogy a Kötelezett a Kérelmező levelére küldött válaszlevelet a Munkáltatónak küldte meg, a Kérelmező válaszlevelében szereplő személyes adatainak továbbítása során az adatkezelésnek nem volt megfelelő jogalapja, továbbá az megsértette az átláthatóság, a célhoz kötöttség és az adattakarékosság elvét. A Kérelmező e levelében kérte a Kötelezettet, hogy a GDPR 15. cikke alapján nyújtson számára tájékoztatást arról, kinek továbbította személyes adatait, illetve milyen célból és jogalap alapján kezeli a Kérelmező személyes adatait.

A Kötelezett többletadat szolgáltatására hívta fel a Kérelmezőt, majd 2020. április 3-án kelt válaszlevelében azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy válaszlevelét azért a Munkáltatónak küldte meg, mert a Kérelmező levelében – „2020.01.29-én parkoltam Budapesten. 08.24 perckor a telefonszámról sms szolgáltatáson keresztül kívántam parkolójegyet váltani.” – olyan telefonszámot jelölt meg, amely tekintetében nem a Kérelmező, hanem a Munkáltató minősül előfizetőnek. És mivel a Kötelezett Üzleti Általános Szerződési Feltételeinek (ÁSZF) 6.3.1. pontja azt tartalmazza, hogy „Szolgáltató a Panaszt kivizsgálja, és az Előfizetőt a vizsgálat eredményéről a bejelentéstől számított 30 napon belül írásban értesíti (...)”, ezért küldte a válaszlevelet a telefonszám előfizetőjének, azaz a Munkáltatónak.

A Kérelmező 2020. április 14-én kelt levelében kifejtette, hogy álláspontja szerint a Kötelezett által idézett ÁSZF-rendelet arra az esetre vonatkozik, ha egy előfizető panasszal fordul a Kötelezethez, mert ilyenkor a választ számára – azaz az előfizető részére – kell megadni. A Kérelmező tehát továbbra is fenntartotta azt az álláspontját, hogy a Kötelezett személyes adatainak a Munkáltató részére való továbbításával megsértette a GDPR, valamint az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) személyes adatok kezelésére vonatkozó rendelkezéseit. A Kérelmező álláspontja szerint a válaszához továbbá nem volt szükséges, hogy a Kötelezett a Munkáltató részére továbbítsa a Kérelmező valamennyi – fentebb megjelölt – személyes adatát. A Kérelmező e levelében ismételtén kérte, hogy a Kötelezett adjon részére tájékoztatást az adattovábbítás címzettjeiről, céljáról és jogalapjáról.

A Kötelezett 2020. április 29-én kelt levelében kifejtette, hogy a Kérelmező a megjelölt telefonszám tekintetében az Eht. 188. § 26. pontja szerinti felhasználónak, és nem a 22. pont szerinti előfizetőnek minősül. A Kötelezett az Eht. 138. § (1) bekezdése, valamint a 138. § (2) bekezdés b) pontja alapján a panaszokat mindig az előfizetőnek válaszolja meg, hiszen vele áll szerződéses jogviszonyban. A Kötelezett továbbá előadta, hogy a Kérelmező személyes adatai kezelésére irányuló kérdésért azért nem válaszolja meg, mert a panasz nem adatvédelmi, hanem hírközlési vonatkozású. A Kötelezett hozzátette, hogy az ÁSZF 7. mellékletének 4. pontja szerinti címzetteknek nem továbbította a Kérelmező személyes adatait.

A Kérelmező megítélése szerint az adattovábbítás következtében adatvédelmi incidens valósult meg, a Kérelmező elveszítette a személyes adatai feletti rendelkezés lehetőségét, személyes adatai bizalmas jellege sérelmet szenvedett, az adatok az arra jogosulatlan Munkáltató részére hozzáférhetővé váltak, a Kérelmező nem tudja, kik és milyen mélységben ismerték meg személyes adatait, az adatkezelés nem felelt meg az elszámoltathatóság, célhoz kötött és tisztességes adatkezelés, valamint az adattakarékosság elveinek, továbbá vélhetően nem rendelkezik megfelelő jogalappal. A Kötelezett továbbá megítélése szerint megsértette hozzáférési jogát.

A Kérelmező mindezekre tekintettel kérte Hatóságot, hogy indítson hatósági eljárást és állapítsa meg az adatok jogellenes kezelésének tényét, szólítsa fel az adatkezelőt a jogsérelem orvosolására, valamint arra, hogy tegyen eleget a Kérelmező hozzáférési kérelmének, mindezeket túl szabjon ki bírságot, és amennyiben marasztaló ítéletet hoz az ügyben, azt hozza nyilvánosságra

I.3. A kérelemre a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül

helyezéséről szóló 2016/679 (EU) rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) 57. cikk (1) bekezdés f) pontja és az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 60. § (1) bekezdése alapján adatvédelmi hatósági eljárás indult, amelynek keretében a Hatóság a tényállás tisztázása érdekében végzésével a Kérelmezetthez fordult.

I.3.1. A Kötelezett a Hatóság azon kérdésére, hogy milyen célból és jogalap alapján továbbította a Kérelmező személyes adatait a Munkáltató részére, előadta, hogy a Kérelmező felé előterjesztett hozzáférési kérelmét azért a Munkáltató részére küldte meg, mivel a Kötelezettől igénybe vett szolgáltatás – amelyhez kapcsolódóan a Kérelmező hozzáférési kérelmét előterjesztette – előfizetője és számlafizetője a Munkáltató. A Kötelezett hozzátette, hogy nem rendelkezik arra vonatkozó információval, hogy adott hívószám használata során az előfizető miként rendezzi a hívószám használatával kapcsolatos szabályokat, hozzáférést enged-e további személyeknek a telefonszámhoz. A Kérelmezett szerint, ha „a szolgáltatására vonatkozóan előterjesztett panasz kapcsán a panaszt és a panaszos által a panaszban közölt információkat nem tárhatná fel az előfizető előtt, az súlyos visszaélésekhez vezethetne, hiszen az előfizető tudta nélkül és szándéka ellenére intézkedhetne más személy az előfizető előfizetését érintően”.

A Kötelezett előadta, hogy az Eht. 188. § 22. pontja alapján a Munkáltató előfizetőnek, míg a Kérelmező felhasználónak minősül. A Kötelezett hozzátette, hogy az előfizetés felhasználója is tehet panaszt, de ez – Eht. 138. § (1) bekezdésére is figyelemmel – nem járhat azzal, hogy a felhasználó által előterjesztett panaszra adott választ az előfizető ne ismerhesse meg.

A Kötelezett hivatkozott továbbá az Eht. 138. § (2) bekezdésére is, megítélése szerint az Eht.-nak megfelelő módon járt el, amikor a panaszt az előfizetőnek válaszolta meg, hiszen vele áll szerződéses jogviszonyban.

I.2.2. A Kötelezett előadta, hogy a Kérelmező személyes adatai közül kizárólag az előfizetéshez kapcsolódó panaszra vonatkozó és a panaszban szereplő, illetve ahhoz csatolt adatokat továbbította a Munkáltató részére, ezen adatok a panasz rendezéséhez szükséges információk. Ezen információkat a Kérelmező bocsátotta a Kötelezett részére, amikor panaszt nyújtott be, és a Kérelmező annak ismeretében fordult panasszal a Társasághoz, hogy nem a saját, hanem a Munkáltató előfizetésében álló hívószámot érintően jár el.

I.2.3. A Kötelezett előadta továbbá, hogy a Kérelmező 2020. március 10-én és április 14-én előterjesztett kérelmeit – amelyben a Kérelmező érdeklődött az adattovábbítás célja, címzettjei és jogalapja között – 2020. március 23-án, valamint április 29-én válaszolta meg.

A Kérelmező 2020. március 10-én kelt levelében arra kérte a Kötelezettet, hogy a GDPR 15. cikke alapján nyújtson számára tájékoztatást arról, kinek továbbította személyes adatait, illetve tájékoztatást kért az adatkezelés céljáról és jogalapjáról. A beadott kérelem tárgyában kifejezetten meg volt jelölve, hogy „Adatvédelmi bejelentés”.

A Kötelezett 2020. március 23-án kelt levelében a Kérelmezőt – azonosítása érdekében – többletinformációk megadására hívta fel.

A Kötelezett – a Kérelmező azonosítását követően – 2020. április 3-án kelt válaszában arról nyújtott tájékoztatást, hogy a – Kérelmező személyes adatait tartalmazó – panaszt azért továbbították a Munkáltató részére, mivel vele állnak szerződéses jogviszonyban. A Kötelezett e levelében arról tájékoztatta továbbá a Kérelmezőt, hogy az üzleti ÁSZF szerint az előfizetői panaszok kivizsgálását a bejelentéstől számított 30 napon belül intézik.

A Kérelmező 2020. április 14-én ismételten benyújtott kérelmének tárgyában szintén megjelölte, hogy „Adatvédelmi bejelentés”, félkövér stílussal kiemelte, hogy az adattovábbítás álláspontja szerint adatvédelmi rendelkezéseket sért, illetve ismételten kifejezetten kérte, hogy a GDPR 15. cikke szerint nyújtson tájékoztatást részére a Kötelezett az adattovábbítás címzettjeiről, céljáról és jogalapjáról.

A Kötelezett 2020. április 29-én kelt levelébe beillesztette az Eht. 138. § (1) bekezdését, valamint (2) bekezdésének b) pontját, majd leírta, hogy a hivatkozott rendelkezésekből az következik, hogy a Kötelezett a panaszokat mindig az előfizetőnek válaszolja meg, hiszen vele áll szerződéses jogviszonyban. A Kötelezett hozzátette, hogy mivel az Eht. rendelkezéseivel összhangban cselekedett, így eljárása jogszerű volt.

A Kötelezett kifejtette a Kérelmezőnek, hogy a személyes adatok továbbítására vonatkozó információkat – a Kérelmező 2020. március 10-én kelt, majd 2020. április 14-én megismételt kérelme ellenére – azért nem bocsátott rendelkezésére, mert álláspontja szerint a panasz nem adatvédelmi, hanem hírközlési vonatkozású. Mindezek mellett a Kötelezett megjegyezte, hogy egyébként a Kérelmező személyes adatait nem továbbították azoknak a személyeknek, akik az ÁSZF 7. mellékletének 4. pontjában az adattovábbítás lehetséges címzettjei között fel vannak sorolva.

II. Alkalmazott jogszabályi rendelkezések

Az általános adatvédelmi rendelet 2. cikk (1) bekezdése alapján e rendeletet kell alkalmazni a személyes adatok részben vagy egészben automatizált módon történő kezelésére, valamint azoknak a személyes adatoknak a nem automatizált módon történő kezelésére, amelyek valamely nyilvántartási rendszer részét képezik, vagy amelyeket egy nyilvántartási rendszer részévé kívánnak tenni.

Az Infotv. 60. § (2) bekezdése alapján az adatvédelmi hatósági eljárás megindítása iránti kérelem az általános adatvédelmi rendelet 77. cikk (1) bekezdésében, valamint a 22. § b) pontjában meghatározott esetben nyújtható be.

Az általános adatvédelmi rendelet 77. cikk (1) bekezdése szerint az egyéb közigazgatási vagy bírósági jogorvoslatok sérelme nélkül, minden érintett jogosult arra, hogy panaszt tegyen egy felügyeleti hatóságnál – különösen a szokásos tartózkodási helye, a munkahelye vagy a feltételezett jogsértés helye szerinti tagállamban –, ha az érintett megítélése szerint a rá vonatkozó személyes adatok kezelése megsérti e rendeletet.

Az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 12. pontja szerint adatvédelmi incidensnek minősül a biztonság olyan sérülése, amely a továbbított, tárolt vagy más módon kezelt személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítését, elvesztését, megváltoztatását, jogosulatlan közlését vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférést eredményezi.

Az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés b) pontja szerint a személyes adatok gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történjen, és azokat ne kezeljék ezekkel a célokkal össze nem egyeztethető módon („célhoz kötöttség”).

Az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés c) pontja szerint a személyes adatok az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőek és relevánsak kell, hogy legyenek, és a szükségesre kell korlátozódniuk („adattakarékosság”).

Az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdése alapján a személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben legalább az alábbiak egyike teljesül:

- a) az érintett hozzájárulását adta személyes adatainak egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez;
- b) az adatkezelés olyan szerződés teljesítéséhez szükséges, amelyben az érintett az egyik fél, vagy az a szerződés megkötését megelőzően az érintett kérésére történő lépések megtételéhez szükséges;
- c) az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges;
- d) az adatkezelés az érintett vagy egy másik természetes személy létfontosságú érdekeinek védelme miatt szükséges;
- e) az adatkezelés közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges;
- f) az adatkezelés az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezen érdekekkel szemben elsőbbséget élveznek az érintett olyan érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai, amelyek személyes adatok védelmét teszik szükségessé, különösen, ha az érintett gyermek.

Az általános adatvédelmi rendelet 12. cikk (2) bekezdése alapján az adatkezelő elősegíti az érintett 15–22. cikk szerinti jogainak a gyakorlását. A 11. cikk (2) bekezdésében említett esetekben az adatkezelő az érintett 15–22. cikk szerinti jogai gyakorlására irányuló kérelmének a teljesítését nem tagadhatja meg, kivéve, ha bizonyítja, hogy az érintettet nem áll módjában azonosítani.

Az általános adatvédelmi rendelet 12. cikk (3) bekezdése alapján az adatkezelő indokolatlan késedelem nélkül, de mindenféleképpen a kérelem beérkezésétől számított egy hónapon belül tájékoztatja az érintettet a 15–22. cikk szerinti kérelem nyomán hozott intézkedésekről. Szükség esetén, figyelembe véve a kérelem összetettségét és a kérelmek számát, ez a határidő további két hónappal meghosszabbítható. A határidő meghosszabbításáról az adatkezelő a késedelem okainak megjelölésével a kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatja az érintettet. Ha az érintett elektronikus úton nyújtotta be a kérelmet, a tájékoztatást lehetőség szerint elektronikus úton kell megadni, kivéve, ha az érintett azt másként kéri.

Az általános adatvédelmi rendelet 12. cikk (4) bekezdése alapján, ha az adatkezelő nem tesz intézkedéseket az érintett kérelme nyomán, késedelem nélkül, de legkésőbb a kérelem beérkezésétől számított egy hónapon belül tájékoztatja az érintettet az intézkedés elmaradásának okairól, valamint arról, hogy az érintett panaszt nyújthat be valamely felügyeleti hatóságnál, és élhet bírósági jogorvoslati jogával.

Az általános adatvédelmi rendelet 12. cikk (6) bekezdése alapján a 11. cikk sérelme nélkül, ha az adatkezelőnek megalapozott kétségei vannak a 15–21. cikk szerinti kérelmet benyújtó természetes személy kilétével kapcsolatban, további, az érintett személyazonosságának megerősítéséhez szükséges információk nyújtását kérheti.

Az általános adatvédelmi rendelet 15. cikk (1) bekezdése alapján az érintett jogosult arra, hogy az adatkezelőtől visszajelzést kapjon arra vonatkozóan, hogy személyes adatainak kezelése folyamatban van-e, és ha ilyen adatkezelés folyamatban van, jogosult arra, hogy a személyes adatokhoz és a következő információkhoz hozzáférést kapjon:

- a) az adatkezelés céljai;
- b) az érintett személyes adatok kategóriái;
- c) azon címzettek vagy címzettek kategóriái, akikkel, illetve amelyekkel a személyes adatokat közölték vagy közölni fogják, ideértve különösen a harmadik országbeli címzetteket, illetve a nemzetközi szervezeteket;
- d) adott esetben a személyes adatok tárolásának tervezett időtartama, vagy ha ez nem lehetséges, ezen időtartam meghatározásának szempontjai;

- e) az érintett azon joga, hogy kérelmezheti az adatkezelőtől a rá vonatkozó személyes adatok helyesbítését, törlését vagy kezelésének korlátozását, és tiltakozhat az ilyen személyes adatok kezelése ellen;
- f) a valamely felügyeleti hatósághoz címzett panasz benyújtásának joga;
- g) ha az adatokat nem az érintettől gyűjtötték, a forrásukra vonatkozó minden elérhető információ;
- h) a 22. cikk (1) és (4) bekezdésében említett automatizált döntéshozatal ténye, ideértve a profilalkotást is, valamint legalább ezekben az esetekben az alkalmazott logikára és arra vonatkozó érthető információk, hogy az ilyen adatkezelés milyen jelentőséggel bír, és az érintettre nézve milyen várható következményekkel jár.

Az Infotv. 61. § (1) bekezdés a) pontja alapján az adatvédelmi hatósági eljárásban hozott határozatában a Hatóság a 2. § (2) és (4) bekezdésében meghatározott adatkezelési műveletekkel összefüggésben az általános adatvédelmi rendeletben meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazhatja.

Az általános adatvédelmi rendelet 58. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján a felügyeleti hatóság korrekciós hatáskörében eljárva elmarasztalja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, ha adatkezelési tevékenysége megsértette e rendelet rendelkezéseit.

Az általános adatvédelmi rendelet 58. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a felügyeleti hatóság korrekciós hatáskörében eljárva utasítja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, hogy adatkezelési műveleteit – adott esetben meghatározott módon és meghatározott időn belül – hozza összhangba e rendelet rendelkezéseivel.

Az általános adatvédelmi rendelet 58. cikk (2) bekezdés i) pontja alapján a felügyeleti hatóság korrekciós hatáskörében eljárva a 83. cikknek megfelelően közigazgatási bírságot szab ki, az adott eset körülményeitől függően az e bekezdésben említett intézkedéseken túlmenően vagy azok helyett.

Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (5) bekezdése alapján az adatkezelés elveire vonatkozó, az általános adatvédelmi rendelet 5., 6., 7. és 9. cikkében foglalt szabályok megsértése esetén, illetve az érintettek 12–22. cikkben foglalt jogainak megsértése esetén – a 83. cikk (2) bekezdésével összhangban – legfeljebb 20 000 000 EUR összegű közigazgatási bírsággal, illetve a vállalkozások esetében az előző pénzügyi év teljes éves világpiaci forgalmának legfeljebb 4 %-át kitevő összeggel kell sújtani, azzal, hogy a kettő közül a magasabb összeget kell kiszabni.

Az Eht. 188. § 22. pontja alapján az előfizető olyan természetes vagy jogi személy, vagy más szervezet, aki vagy amely a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtójával ilyen szolgáltatások igénybevételére vonatkozó szerződéses viszonyban áll.

Az Eht. 26. pontja alapján a felhasználó az a természetes személy, jogi személy vagy egyéb szervezet, amely használja vagy igényli az elektronikus hírközlési tevékenységeket, így különösen az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat.

Az Eht. 138. § (1) bekezdése alapján az előfizetői szolgáltatást nyújtó elektronikus hírközlési szolgáltató köteles az előfizetői és felhasználói bejelentések intézésére, panaszok kivizsgálására és orvoslására, az előfizetők és felhasználók tájékoztatására ügyfélszolgálatot működtetni telefonhálózaton történő eléréssel, lehetőség szerint internetes eléréssel, valamint - amennyiben az előfizetők száma az ezret meghaladja - az ügyfelek részére nyitva álló helyiségben.

Az Eht. 138. § (2) bekezdés b) pontja alapján a szolgáltató köteles az előfizetőt az ügyfélszolgálatán közzétéve, internetes honlapján, valamint az előfizetői szerződésben tájékoztatni arról, hogy az

ügyfélszolgálathoz érkező egyes panaszokat mennyi időn belül fogja kivizsgálni, és a vizsgálat eredményéről mennyi időn belül és milyen módon értesíti az előfizetőt.

Az Eht. 154. § (1) bekezdése alapján a szolgáltató az elektronikus hírközlési szolgáltatásra irányuló szerződés létrehozatala, tartalmának meghatározása, módosítása, teljesítésének figyelemmel kísérése, az abból származó díjak számlázása, valamint az azzal kapcsolatos követelések érvényesítése céljából kezelheti a felhasználó, illetve előfizető azonosításához szükséges és elégséges személyes adatot.

III. Döntés

III.1. A Kérelmező személyes adatainak a Munkáltató részére történt továbbítása

a) Azzal, hogy a Kötelezett a Kérelmező 2020. február 6-án kelt levelére adott választ nem a Kérelmezőnek, hanem a Munkáltatónak küldte meg, továbbította a Munkáltató részére a Kérelmező nevét, az általa használt telefonszámokat, az eset leírását, a gépjármű rendszámát, a Budapest II. kerületi Polgármesteri Hivatal Városüzemeltetési Igazgatóság bírság kiszabásáról szóló döntését, a mobilparkolási szolgáltatás során kapott és küldött üzeneteit, az számlavezető bank tranzakció jóváhagyását, amely tartalmazta számlaszámát és a befizetett összeget.

Bár a Kötelezett kifejezetten nem hivatkozott arra, hogy az adattovábbítás jogalapjaként a GDPR 6. cikk (1) bekezdés c) pontját jelöli meg, mivel nyilatkozatai szerint az adattovábbításra az Eht. szabályai alapján – így kifejezetten az Eht. 138. § (1) bekezdése, valamint (2) bekezdés b) pontja alapján – került sor, így a Hatóság abból indult ki, hogy a Kötelezett álláspontja szerint az adattovábbítás a Kötelezett Eht. által előírt jogi kötelezettsége teljesítéséhez volt szükséges.

Az adatkezeléshez akkor teremthet jogalapot egy jogszabályi hivatkozás, ha a jogszabály vagy kötelezően előírja, hogy adott személyes adatot az adatkezelőnek kezelnie kell, vagy olyan feladatot ír elő az adatkezelőnek, amely feladat nem teljesíthető anélkül, hogy az adatkezelő az adott adatkört kezelje.

Az Eht. – Kötelezett által hivatkozott – 138. § (1) bekezdése az előfizetői szolgáltatást nyújtó elektronikus hírközlési szolgáltatók azon kötelezettségét fogalmazza meg, hogy kötelesek ügyfélszolgálatot működtetni telefonhálózaton, valamint lehetőség szerint internetes eléréssel, illetve személyes ügyfélfogadással.

A Kötelezett kifejezetten hivatkozott az Eht. 138. § (2) bekezdés b) pontjára is, amelynek egy kiragadott részét félkövér betűvel, illetve aláhúzással ki is emelte; a hivatkozás kiemelt része így szól: „A szolgáltató köteles az előfizetőt (...) tájékoztatni (...) a vizsgálat eredményéről”.

Az Eht. ezen pontja azonban – a jogszabályi hivatkozást nem pusztán az abból kiragadott mondatrészek alapján, hanem teljes egészében értelmezve – a szolgáltatókat arra kötelezi, hogy nyújtsanak tájékoztatást az előfizetők részére – az ügyfélszolgálaton, az internetes honlapon, valamint az előfizetői szerződésben – arról, hogy mennyi időn belül kerül kivizsgálásra egy előfizetői panasz, mennyi időn belül és milyen módon fogja értesíteni a szolgáltató az előfizetőt a vizsgálat eredményéről.

Az Eht. 138. § (2) bekezdés b) pontja tehát nem azt jelenti, hogy a szolgáltató egy hozzá érkező panasz esetén minden esetben a szolgáltatás előfizetőjét köteles tájékoztatni a vizsgálat eredményéről, amelyhez szükséges lehet a panasz elbírálása során értékelt valamennyi információ – így személyes adatok – közlése az előfizetővel, hiszen ezen pont kizárólag arra kötelezi a szolgáltatót, hogy minél szélesebb körben elérhető módon adjon tájékoztatást az előfizetők részére arról, hogy egy esetleges panasz benyújtása során a vizsgálat eredményéről mennyi időn belül fognak majd tájékoztatást kapni.

Az Eht. egyik hivatkozott rendelkezéséből sem következik tehát, hogy amennyiben egy – nem előfizetőnek, hanem – felhasználónak minősülő személy panasszal fordul a Kötelezethez az ott igénybe vett valamely szolgáltatással kapcsolatban, úgy a Kötelezett a vizsgálat eredményét nem a felhasználóval, hanem az előfizetővel lenne köteles közölni. Mivel az Eht. nem tartalmaz olyan előírást, amely a Kötelezettet erre kötelezné, így a Kötelezettet nem terheli olyan kötelezettség, amelyhez szükséges lenne, hogy egy előfizetői szolgáltatást felhasználó személy személyes adatait továbbítsa a szolgáltatás előfizetője részére, *azaz az adattovábbítás jogalapjaként nem hivatkozható a GDPR 6. cikk (1) bekezdés c) pontja.*

Mivel a Kötelezett nyilatkozatai nem támasztják alá, hogy az adattovábbítás az Eht. által reá rótt kötelezettség teljesítéséhez lett volna szükséges, valamint az eljárás során nem merült fel egyéb bizonyíték arra nézve, hogy a GDPR 6. cikkében szereplő egyéb feltétel érvényesülne, így a Hatóság megállapította, hogy *a Kötelezett megfelelő jogalap nélkül továbbította a Kérelmező személyes adatait a Munkáltató részére, ezzel megsértette a GDPR 6. cikkét.*

b) A Hatóság álláspontja szerint amennyiben a Kötelezett szerint jelen esetben – a Kötelezett számára rendelkezésre álló részletinformációk hiányára tekintettel – fennállt annak veszélye, hogy a Kérelmező a Munkáltató által igénybe vett szolgáltatási szerződéssel „visszaél” olyan módon, hogy megfelelő jogosultság nélkül és a Munkáltató tudta nélkül rendelkezik a szerződéssel kapcsolatosan, úgy lehetősége lett volna megkövetelni a Kérelmezőtől, hogy azonosítsa magát és támassza alá, miért jogosult informálódni az adott előfizetés kapcsán.

A Kérelmező hozzáférési kérelmeiből azonban egyértelműen kitűnik, hogy nem az előfizetői szerződéssel kapcsolatban kíván intézkedni, azaz nem a szerződés tartalmához kíván hozzáférni, nem módosítani vagy megszüntetni szeretné azt, hanem személyes adatokról szeretne tájékoztatást kérni. E körben a Kérelmező akkor valósított volna meg „visszaélést”, ha olyan személyes adat és olyan tájékoztatás került volna birtokába, amelynek megismerésére nem lett volna jogosult.

Fentiek értelmében a Kötelezettnek az érintetti kérelem megválaszolásakor nem az Eht. szabályaiból kellett volna kiindulnia, hanem a GDPR rendelkezéseiből, azaz nem azt kellett volna mérlegelnie, hogy a Kérelmező előfizető vagy felhasználó (hiszen ez az érintetti joggyakorlás szempontjából nem releváns), hanem azt, hogy a Kérelmező a GDPR 4. cikk 1. pontja értelmében érintettnek minősül-e azon személyes adatok tekintetében, amely adatok tekintetében hozzáférési jogát gyakorolja, hiszen ennek ismeretében lett volna megítélhető az, hogy a Kötelezett köteles-e teljesíteni a Kérelmező hozzáférési kérelmét, a Kérelmező jogosult-e megismerni azokat az információkat, amelyekről a kérelemben érdeklődött.

A Hatóság álláspontja szerint tehát nem állt fenn valójában olyan érvényes cél, amelynek érdekében az adatok továbbítása szükséges lett volna. Az eset körülményeiből nem következett, hogy a Kérelmező esetlegesen az előfizetői szerződéssel visszaélne olyan módon, hogy a szerződéssel kapcsolatban a Munkáltató tudta nélkül intézkedik, hiszen magával a szerződéssel egyértelműen nem kívánt rendelkezni, kizárólag személyes adatokhoz szeretett volna hozzáférni.

A Hatóság általánosságban elfogadható tartja, hogy a „visszaélések megakadályozása” legyen adatkezelési célként meghatározva, azonban kizárólag azokban az esetekben, ahol a bármilyen visszaélés veszélye konkrétan felmerül. Mivel jelen esetben nem merült fel, hogy a Kérelmező az előfizetői szerződéssel kapcsolatban kívánt volna intézkedni, így az ennek során megvalósítható „visszaélés” kiküszöbölése érdekében történt adattovábbítás a célhoz kötöttség elvét sérti, azaz a Kötelezett a Kérelmező személyes adatait a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pontjába ütköző módon továbbította.

c) A vizsgált esetben véghez vitt adattovábbítás a Hatóság álláspontja szerint nem volt szükséges, hiszen az esetleges visszaélés kiküszöbölhető lett volna más módon, adattovábbítás

nélkül. Azonban nem az állapítható meg, hogy a továbbított adatok közül csak bizonyos adatok kezelése lett volna szükséges, ami által az adattakarékosság elve sérült volna, hanem az, hogy maga az adattovábbítás – és nem valamely továbbított adat kezelése – volt szükségtelen, amire tekintettel a Hatóság a fentiekben az adatkezelés jogalap nélkülségét, valamint cél nélkülségét állapította meg. Kifejezetten az adattakarékosság elvének sérülése így nem volt megállapítható.

d) Bár a Kérelmező személyes adatainak a Munkáltató részére való továbbítása az adatokhoz való jogosulatlan közlésnek minősül, azonban az adattovábbítás következtében nem valósult meg a GDPR 4. cikk 12. pontja szerinti adatvédelmi incidens, mivel a jogosulatlan közlés és hozzáférés nem a biztonság sérüléséből fakadt, hanem egyértelműen a Kötelezett saját döntése volt, mivel a Kötelezett szerint az adatok továbbítása volt a megfelelő módja az eset elintézésének.

III.2. A Kérelmező hozzáférési kérelmének kezelése

A Kérelmező a hozzáférési kérelemben egyrészt arról kívánt információt kapni, hogy a Kötelezett kinek továbbította személyes adatait. A címzettek vonatkozó hozzáférési kérelmet olyan módon kell megválaszolni, hogy az adatkezelő konkrétan felsorolja a címzettek személyét vagy körét, vagy azt a választ nyújtja, hogy nem továbbította harmadik személy részére az adatokat. Jelen esetben, mivel a Kötelezett csak a Munkáltató részére továbbította a Kérelmező személyes adatait, így azt a konkrét és egyértelmű választ kellett volna nyújtania, hogy csak a Munkáltató részére továbbították az adatokat, egyéb harmadik személy részére nem. Nem megfelelő a Kötelezett által nyújtott azon válasz, hogy „az ÁSZF 7. Melléklet (...) 4. pontja szerinti címzetteknek nem továbbítottuk a Panaszos személyes adatait”, mivel e válaszból nem következik egyértelműen az, hogy ezen címzettek körén túl – a Munkáltatón kívül – más személyek részére sor került-e az adatok továbbítására.

A Kötelezett azon tájékoztatása, amikor idézte az Eht. 138. § (1) bekezdését, valamint (2) bekezdésének b) pontját – azon túl, hogy nem releváns a hozzáférési kérelem szempontjából – nem minősül sem az adatkezelés jogalapjáról, sem pedig annak céljáról való tájékoztatásnak, amely információkra a Kérelmező hozzáférési kérelme szintén kiterjedt.

A Hatóság nem fogadja el a Kötelezett azon indokát, hogy a „panaszt” nem adatvédelmi, hanem hírközlési vonatkozásúnak minősítette, mivel a Kérelmező beadványaiból – így különösen a tárgyból, a megfogalmazásból és a kifejezetten a GDPR 15. cikkére alapított kérelemre – egyértelműen kitűnik, hogy azok adatvédelmi vonatkozásúak.

A Hatóság megjegyzi azonban, hogy amennyiben a Kérelmező a személyes adataira vonatkozó információkról tájékozódott, úgy a Kötelezettnek – mint adatkezelőnek – akkor is fel kellett volna ismernie, hogy a kérelem a GDPR 15. cikke szerinti kérelem, ha a Kérelmező ezt nem tette volna ennyire egyértelművé, és akkor is a GDPR előírásai szerint kellett volna hozzáférést biztosítania a Kérelmező részére az általa kért információkhoz.

Mindezekre tekintettel a Hatóság megállapítja, hogy a Kötelezett – bár formailag eleget tett a GDPR 12. cikk (3) bekezdésének, ugyanis határidőn belül választ adott a Kérelmezőnek – megsértette a Kérelmező hozzáféréshez való jogát, ugyanis válasza tartalmilag nem volt megfelelő, mert nem adott részére tájékoztatást az adatkezelés céljáról és címzettjeiről. Bár a Kérelmező hozzáférési kérelme tágabb volt, mint az az adatkör, amely a 15. cikk (1) bekezdésében szerepel, ugyanis az adatkezelés jogalapjáról is tájékoztatást kért, amely körülményről való tájékoztatást a 15. cikk (1) bekezdése nem sorol fel, azonban a GDPR csak a tájékoztatás minimális tartalmi elemeit határozza meg, azonban a hozzáférési kérelem esetén fennálló tájékoztatási kötelezettség – és az 5. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti átláthatóság elvének – maradéktalan teljesítéséhez a Kérelmezett az adatkezelés valamennyi releváns információról, így az adatkezelés jogalapjáról is köteles lett volna tájékoztatást nyújtani.

Fentiek alapján a Kötelezett magatartása a GDPR 15. cikk (1) bekezdésébe ütközött.

IV. Alkalmazott szankció és indokolása

A Hatóság hivatalból megvizsgálta, hogy indokolt-e az egyedi ügyben elkövetett jogsértés miatt a Kötelezettel szemben adatvédelmi bírság kiszabása. E körben a Hatóság az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdése és az Infotv. 75/A. §-a alapján hivatalból mérlegelte az ügy összes körülményét és megállapította, hogy jelen eljárás során feltárt jogsértés esetében a bírság kiszabása arányos és indokolt szankció.

Abban a kérdésben, hogy indokolt-e az adatvédelmi bírság kiszabása, a Hatóság a GDPR 83. cikk (2) bekezdése alapján mérlegelte az ügy összes körülményét. A Hatóság szükségesnek tartja a bírság kiszabását, mivel a Kötelezett a GDPR érintetti jogokra vonatkozó rendelkezését sértette meg, amely gyakorlat nemcsak a Kérelmező, hanem a Kötelezett valamennyi jelenlegi és jövőbeli ügyfelének jogait is érinti.

Erre tekintettel a Hatóság az Infotv. 61. § (1) bekezdés a) pontja alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és jelen határozatban a Kötelezettet adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte.

A bírság összegét a Hatóság jogszabályon alapuló mérlegelési jogkörében eljárva határozta meg.

A jogsértés jellege alapján – érintetti joggyakorlás akadályozása – a kiszabható bírság felső határa a GDPR 83. cikk (5) bekezdés a) pontja alapján 20 000 000 euró, illetve a Kötelezett esetében az előző pénzügyi év teljes világszerte forgalmának legfeljebb 4%-a, ha az a magasabb.

A Hatóság a bírságkiszabás során súlyosító körülményként az alábbi tényezőket vette figyelembe:

- a megfelelő jogalap nélküli, célhoz kötöttség elvébe ütköző adattovábbítás a GDPR 83. cikk (5) bekezdés b) pontja szerinti súlyosabb jogsértésnek minősül;
- a Kötelezett a Kérelmező érintetti kérelmeinek nem megfelelő teljesítése által a GDPR III. fejezetében szereplő érintetti jogokat sértette meg, amely jogsértés szintén a GDPR 83. cikk (5) bekezdés b) pontja szerinti súlyosabb jogsértésnek minősül;
- a Kötelezett által megvalósított jogsértés – a 2019. szeptember 20-án kelt hozzáférési kérelem kezelése esetén – súlyosan gondatlan volt, mivel a Kérelmező több alkalommal és különféle módokon megjelölte, hogy a levele hozzáférési kérelem, amelyre a GDPR 15. cikke szerinti választ kíván kapni, a Kötelezett ennek ellenére nem nyújtott arra megfelelő választ (GDPR 83. cikk (2) bekezdés b) pont), mert a beadványt hírközlési panasznak minősítette.

A Hatóság a bírságkiszabás során az alábbi egyéb körülményeket vette figyelembe:

- az egyéni kérelemre indult ügyben a Hatóság egyetlen személy hozzáférési jogának kezelését értékelte;
- a Kötelezett által megvalósított jogsértés nem érintette személyes adatok különleges kategóriáit;
- Kötelezett együttműködött a Hatósággal a hatósági eljárás során, és a Hatóság megkereséseit határidőben megválaszolta;

- a Kötelezett nettó értékesítési árbevétele a 2019. évi beszámolója szerint 192 659 000 000 forint volt, adózás utáni eredménye 18 512 000 000 forint, így a kiszabott adatvédelmi bírság nem lépi túl a kiszabható bírság maximumát.

A Hatóság kifejezetten enyhítő tényezőként egyetlen körülményt sem értékelt.

A Hatóság a bírságkiszabás során nem tartotta relevánsnak a GDPR 83. cikk (2) bekezdés c), d), e), h), i), j) és k) pontja szerinti körülményeket, mivel azok a konkrét ügy kapcsán nem értelmezhetőek.

V. Egyéb kérdések

A Hatóság hatáskörét az Infotv. 38. § (2) és (2a) bekezdése határozza meg, illetékessége az ország egész területére kiterjed.

Jelen döntés az Ákr. 80-81. §-a és az Infotv. 60. § (1) bekezdésén alapul.

A döntés az Ákr. 82. § (1) bekezdése alapján a döntés közzétételével véglegessé válik.

Az Ákr. 112. §-a, és 116. § (1) bekezdése alapján a határozattal szemben közigazgatási per útján van helye jogorvoslatnak.

A közigazgatási per szabályait a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) határozza meg. A Kp. 12. § (1) bekezdése alapján a Hatóság döntésével szembeni közigazgatási per törvényszéki hatáskörbe tartozik, a perre a Kp. 13. § (3) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

A Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján a törvényszék hatáskörébe tartozó perben a jogi képviselő kötelező. A Kp. 39. § (6) bekezdése szerint a keresetlevél benyújtásának a közigazgatási cselekmény hatályosulására halasztó hatálya nincs.

A Kp. 29. § (1) bekezdése és erre tekintettel a Pp. 604. § szerint alkalmazandó, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) 9. § (1) bekezdés b) pontja szerint az ügyfél jogi képviselője elektronikus kapcsolattartásra kötelezett.

A keresetlevél benyújtásának idejét és helyét a Kp. 39. § (1) bekezdése határozza meg. A tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről szóló tájékoztatás a Kp. 77. § (1)-(2) bekezdésén alapul. A közigazgatási per illetékének mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése határozza meg. Az illeték előzetes megfizetése alól az Itv. 59. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdés h) pontja mentesíti az eljárást kezdeményező felet.

Budapest, 2020. október 22.

Dr. Péterfalvi Attila
elnök
c. egyetemi tanár